

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/36/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113211578
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113211578.5

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny C., dieťa rodičov matky V.. D. C., bytom N. F., W. A. XX/X, štátnej občianky Slovenskej republiky a otca J.. Q. V., trvale bytom C. C., K. X, štátneho občana Slovenskej republiky, o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 05.02.2014 a o návrhu maloletého dieťaťa, zastúpeného otcom na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 05.02.2014, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, č.k. 34P/96/2013-114 zo dňa 19. februára 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Okresný súd zastavil konanie o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 05.02.2014 a zastavil konanie o návrhu mal. dieťaťa v návrhu zastúpeného otcom na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 05.02.2014. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že podaným návrhom na nariadenie predbežného opatrenia po začatí konania vo veci samej sa otec maloletého opätovne domáhal vydania predbežného opatrenia, ktorým by súd predbežným opatrením rozhodol, že maloletý A. Q. bude navštevovať Základnú školu v C. C., pretože tak si to želá maloletý a zároveň bol doručený totožný návrh na nariadenie predbežného opatrenia po začatí konania podaný maloletým dieťaťom zastúpeným jeho otcom ako jeho zástupcom. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že zo súdneho spisu, sp. zn. 34P/96/2013 bolo zistené, že otec dieťaťa už svojím návrhom na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 06.05.2013 okrem iného žiadal, aby súd predbežným opatrením nariadil rodičom mal. dieťaťa, aby ho spoločne prihlásili na Základnú školu v C. C.. Uznesením okresného súdu zo dňa 05.06.2013, č.k. 34P/96/2013-14 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19CoP/88/2013-35 zo dňa 07.08.2013 súd okrem iného rozhodol tak, že návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia o nariadenie, aby rodičia mal. A. Q. V. prihlásili na Základnú školu v C. C., zamietol. Návrhom na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 16.10.2013 na č.l. 62 súdneho spisu sa otec maloletého opätovne domáhal vydania predbežného opatrenia, ktorým by súd rozhodol, že maloletý bude navštevovať Základnú školu v C. C., pretože tak si to maloletý želá a odvolával sa na DVD nosič s vyjadreným slobodným názorom dieťaťa. Konanie o uvedenom návrhu otca bolo uznesením zo dňa 29.11.2013, č.k. 34P/96/2013-71 zastavené s poukazom na nedostatok podmienky konania res iudicata. Proti citovanému uzneseniu sa otec maloletého neodvolal a uvedené uznesenie, č.k. 34P/96/2013-71 o zastavení konania o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia nadobudlo právoplatnosť dňa 14.01.2014. Návrhom otca na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 09.01.2014 a návrhom na nariadenie predbežného opatrenia po začatí konania podaného maloletým dieťaťom, zastúpeným jeho otcom ako jeho zástupcom, sa otec maloletého opätovne domáhal vydania predbežného opatrenia, aby súd predbežným opatrením rozhodol, že maloletý bude navštevovať Základnú školu v C. C., pretože tak si to želá maloletý a rovnako tak si to želá otec maloletého. Uznesením tamojšieho súdu zo dňa 10.01.2014, č.k. 34P/96/2013-83 súd opätovne rozhodol tak, že konanie o návrhu otca na

nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 09.01.2014 a konanie o návrhu maloletého dieťaťa, v návrhu zastúpeného otcom, na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 09.01.2014 zastavil pre prekážku res iudicate. Voči citovanému uzneseniu podal otec maloletého odvolanie, ktoré bolo predložené odvolaciemu súdu na rozhodnutie.

Prvostupňový súd dospel k záveru, že v danej veci sa otec dieťaťa, či už návrhom na predbežné opatrenie vo svojom mene alebo návrhom na predbežné opatrenie v mene mal. dieťaťa opätovne domáha nariadenia predbežného opatrenia s rovnakým znením, ako už súd o ňom právoplatne rozhodol uznesením zo dňa 05.06.2013, č.k. 34P/96/2013-14 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 07.08.2013, č.k. 19CoP/88/2013-35, pričom z podaného návrhu nebola zistená žiadna zmena skutkového stavu oproti stavu uvádzanému v pôvodnom návrhu, o ktorom už bolo rozhodnuté. Taktiež tamojší súd uznesením zo dňa 29.11.2013, č.k. 34P/96/2013-71 právoplatne zastavil konanie o návrhu otca na vydanie predbežného opatrenia z rovnakých dôvodov prekážky res iudicata. Napriek predchádzajúcim rozhodnutiam súdu o zastavení konania o návrhu na predbežné opatrenie pre prekážku res iudicata opätovne bol podaný totožný návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

Nakoľko nedošlo k žiadnej zmene skutkových okolností významných pre konanie, je právoplatné uznesenie, č.k. 34P/96/2013-14 zo dňa 05.06.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 19CoP/88/2013-35 zo dňa 07.08.2013, ktorým súd okrem iného zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ako aj právoplatné uznesenie zo dňa 29.11.2013, č.k. 34P/96/2013-71 o zastavení konania o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, prekážkou veci právoplatne rozhodnutej (§ 159 ods. 3 O.s.p.). S poukazom na uvedené okresný súd konanie o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia i konanie o návrhu maloletého zastúpeného otcom na nariadenie predbežného opatrenia opätovne zastavil pre prekážku res iudicata.

Proti tomuto uzneseniu bolo v zákonnej lehote podané odvolanie. Odvolanie s rovnakým obsahom podal otec maloletého a otec v mene maloletého. V podanom odvolaní žiadal, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie prvostupňového súdu zo dňa 19.02.2014, č.k. 34P/96/2013-114 a vrátil vec prvostupňovému súdu s tým, že Okresný súd Trenčín a kolízny opatrovník majú podľa článku 12 Dohovoru o právach dieťaťa povinnosť vysporiadať sa v každej fáze konania so slobodným názorom mal. A. Q. V., pretože doteraz prvostupňový súd a kolízny opatrovník sa ani raz nevyporiadali so slobodným názorom mal. A. Q. V.. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že odvolateľ nesúhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že sa jedná o prekážku veci rozsúdenej, nakoľko nahrávka na DVD, podľa ktorej maloletý hovorí na kameru „Chcem chodiť na Základnú školu v C. C. a už som to povedal mame“, bola zrealizovaná dňa 26.08.2013. Prvostupňovému súdu vytýkal, že odignoroval slobodný názor maloletého, že chce navštevovať Základnú školu v C. C.. V podanom odvolaní argumentuje aj uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 MCdo 13/2007 a Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 169/2010.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Ust. § 103 O.s.p. ukladá súdu kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Nedostatok niektorých z podmienok konania alebo ich zánik v priebehu konania má procesné následky v závislosti od toho, či ide o nedostatok podmienky konania, ktorý je odstrániteľný, či neodstrániteľný.

Zákon v osobitnom ustanovení nevypočítava všetky podmienky konania. Právna teória a súdna prax považuje za procesné podmienky existenciu návrhu, splnenie podmienok na strane

súdu, splnenie podmienok na strane účastníkov konania a tzv. negatívne procesné podmienky, ktorými sú prekážka litispendencie (prekážka začatého konania) a prekážka res iudicatae (prekážka veci rozsúdenej).

Prekážka veci rozsúdenej, stanovená v § 159 ods. 3 O.s.p., je zákonným dôsledkom záväznosti právoplatného rozhodnutia, ktorá má v občianskom procese svoju účinnosť za predpokladu, že sa v prejednávanej veci vyskytuje totožnosť subjektov v pomere veci právoplatne rozhodnutej a totožnosť samotnej veci, ktorá bola predmetom konania.

Preskúmaním napadnutého uznesenia bolo zistené, že okresný súd sa zaoberal procesnými podmienkami konania, ktoré vyhodnotil správne.

Okresný súd konanie zastavil z dôvodu prekážky veci rozsúdenej, ktorú predstavuje rozhodnutie v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín, č.k. 34P/96/2013-14 zo dňa 05.06.2013 v spojení s uznesením odvolacieho súdu, č.k. 19CoP/88/2013, 19CoP/89/2013-35 zo dňa 07.08.2013.

Uznesením okresného súdu zo dňa 05.06.2013, č.k. 34P/96/2013-14 v spojení s uznesením odvolacieho súdu, č.k. 19CoP/88/2013, 19CoP/89/2013-35 zo dňa 07.08.2013 bol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia v časti o nariadenie rodičom dieťaťa, aby mal. A. Q.L. spoločne prihlásili na Základnú školu v C. C., zamietnutý.

Predpokladom prekážky veci právoplatne rozsúdenej je totožnosť oboch vecí - totožnosť účastníkov konania a totožnosť predmetu konania, ktorý je určený žalobným návrhom - petitom a skutkovými okolnosťami, ktorými je žalobný návrh zdôvodnený. O totožnosť predmetu konania ide vtedy, ak tento nárok, vymedzený žalobným návrhom, vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, ako bol uplatňovaný v predchádzajúcom konaní. Pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako bol skutok (skutkový dej), ktorý bol predmetom pôvodného konania, posúdený súdom po právnej stránke, alebo či bol po právnej stránke posúdený nesprávne alebo neúplne.

V predmetnom konaní otec a otec v mene maloletého žiada nariadiť predbežné opatrenie, ktorým by súd rozhodol, že maloletý bude navštevovať Základnú školu v C. C.. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia (uplatnený na okresnom súde dňa 05.02.2014) je založený na totožnom skutkovom stave, ako bol v konaní o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým otec navrhoval, aby rodičia maloletého spoločne maloletého prihlásili na Základnú školu v C. C. (návrh uplatnený dňa 06.05.2013), v oboch konaniach sa návrh na nariadenie predbežného opatrenia odvodzuje zo skutkových tvrdení, z ktorých otec vyvodzuje, že je v najlepšom záujme dieťaťa, aby navštevovalo práve otcom navrhovanú a maloletým slobodne zvolenú Základnú školu v C. C.. Skutočnosť, že sa jedná o rovnaký nárok, nie je spochybnený ani podaným odvolaním, nakoľko aj otec v podanom odvolaní zdôrazňuje, že súd odignoroval slobodný názor maloletého, že chce navštevovať Základnú školu v C. C..

Z uvedeného vyplýva, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa spočíva na správnom právnom posúdení a odvolanie nebolo opodstatnené, keďže okresný súd správne rozhodol o zastavení konania pre prekážku veci rozsúdenej. Rozhodnutie prvostupňového súdu tak bolo odvolacím súdom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdené.

Pokiaľ odvolateľ v podanom odvolaní poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.07.2009, sp. zn. 5 MCdo 13/2007, odvolací súd poukazuje na to, že preskúmané rozhodnutie nie je v rozpore s citovaným rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Z citovaného rozhodnutia totiž vyplýva, že rozhodnutie, ktorým súd vydá predbežné opatrenie, alebo zamietne návrh na jeho vydanie, nie je rozhodnutím vo veci samej, zásadne ani neprejudikuje konečné rozhodnutie vo veci a nie je svojou povahou res iudicatae, ktorá skutočnosť by bránila opätovnému rozhodnutiu o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, avšak len za predpokladu, že sú na jeho vydanie splnené podmienky podľa § 74 a nasl. O.s.p. V danej veci však podmienky pre rozhodnutie

o nariadení predbežného opatrenia neboli splnené práve z dôvodu, že tomu bránila prekážka vecí rozsúdenej.

K argumentácii odvolateľa o povinnosti súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán podľa nálezů Ústavného súdu SR III. ÚS 169/2010 odvolací súd zdôrazňuje, že v konaní o predbežnom opatrení súd zásadne žiadne dokazovanie nevykonáva. Pri rozhodovaní vychádza zo skutočností, ktoré sú v návrhu osvedčené. Podľa § 75 ods. 9 O.s.p. o nariadení predbežného opatrenia rozhodne súd aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov. Až v samotnom konaní vo veci samej budú vykonané všetky dôkazy, potrebné a určujúce pre rozhodnutie. Súd sa vyporiada so všetkými tvrdeniami a námietkami účastníkov konania a starostlivo ich vyhodnotí podľa ust. § 132 O.s.p. a podľa návrhov účastníkov môže vykonať aj dôkaz prehratím nahrávky na DVD nosiči, ku ktorému sa môžu vyjadriť aj ostatní účastníci konania.

V predmetnej veci je predmetom konania úprava práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu. V rámci tohto konania sa koná o navrhovanom predbežnom opatrení, keď návrh podáva jeden z rodičov proti druhému rodičovi a v takomto prípade platí, že mal. dieťa musí byť zastúpené opatrovníkom, v danom prípade opatrovníkom mal. A. Q. V. je Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny C., ustanovený maloletému v uznesení Okresného súdu Trenčín zo dňa 07.05.2013, č.k. 34P/96/2013-8 v spojení s uznesením odvolacieho súdu zo dňa 07.08.2013, č.k. 19CoP/88/2013, 19CoP/89/2013-35. Nakoľko každé podanie účastníka v súdnom konaní sa posudzuje nie podľa formálnych znakov, ale podľa svojho obsahu, je v danom konaní právne relevantné, že maloletý je zastúpený v konaní kolíznym opatrovníkom, a preto nie je právne relevantné, že otec robí podania smerom k súdu v mene maloletého, tieto aj ako zástupca maloletého ako otec J.. Q. V. aj podpisuje. Ak Občiansky súdny poriadok v ust. § 1 O.s.p. umožňuje postup súdu a účastníkom v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, neznamená to, že súd je zbavený konečnej zodpovednosti za uskutočnenie spravodlivého procesu tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov všetkých účastníkov konania.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.